

Ο Όσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Γεννήθηκε στη Λάμψακο, πού ήταν περίφημη μικρασιατική πόλη παρά τον Ελλήσποντο, από ενάρετους γονείς. Μόλις δεκαεπτά ετών αναχωρεί της οικίας του, ο κατά κόσμον Μανουήλ, και έρχεται στο όρος του Γάνου της Ανατολικής Θράκης, όπου ασπάζεται τον μοναχισμό. Μετά την κοίμηση του ενάρετου Γέροντος του Μάρκου επισκέπτεται πολλούς ασκητές στο Παπίκιον όρος της Θράκης και ιερά προσκυνήματα της Κωνσταντινουπόλεως προς ωφέλεια ψυχής. Μέσα στον κόσμο «υπεκρίνετο μωρίαν, και εφείνετο εις τους ανθρώπους σαλός, ο κατά αλήθειαν σοφός, διά να μην του αποτίναξη τον καρπόν της αρετής ο άνεμος της ανθρωπαρεσκειάς». Στην Κωνσταντινούπολη γνωρίσθηκε με τον αυτοκράτορα Ανδρόνικο Παλαιολόγο και τον πατριάρχη άγιο Αθανάσιο.

Κατόπιν φθάνει στο Άγιον Όρος και πρώτα υποτάσσεται στο κοινόβιο της Μεγίστης Λαύρας υπηρετώντας τους πατέρες με τα πιο ευκαταφρόνητα διακονήματα. Εκεί δέχεται θεία οράματα και ανεβαίνει στην κορυφή του Άθωνα, όπου η Θεοτόκος, η κυρία του Όρους, του λέει: «Λάβε την χάριν κατά δαιμόνων, ο σεπτός αθλοφόρος, και κατοίκησε εις τα πρόποδα της κορυφής του Άθωνος διότι

τούτο εἶνε θέλημα του Υἱού μου, διὰ να ἀνέβῃς εἰς ὕψος ἀρετῆς, καὶ να γένῃς διδάσκαλος καὶ ὁδηγός εἰς πολλούς, καὶ να σώσῃς αὐτούς». Τότε ἔλαβε καὶ γεύθηκε οὐράνιο ἄρτο. Ἀπὸ τότε ἄρχισε να ζεῖ με μοναδική ἀκτημοσύνη. «Ὡς αὔλος σχεδόν, ἀπερνούσε τὴν ζωὴν του εἰς ἔρημους καὶ ἀβάτους τόπους καὶ μόνον μικράν καλύβαν ἐφτιανε καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἔκαιε, καὶ ἐφευγεν ἐκείθεν διὰ, τούτο καὶ ἐλέγετο πλανημένος ομοῦ καὶ καυσοκαλύβης».

Ἐφθασε να μιμηθεῖ τὸν βίο των μεγάλων οσίων. Καθὼς φαίνεται, ἀπὸ τὶς διηγήσεις του στὸν ὅσιο Γρηγόριο τὸν Σιναΐτη, εἶχε τὴν ἀδιάλειπτο προσευχή, τὴ θεά του ακτίστου φωτός καὶ ἄλλες θείες θεωρίες. Ἀκόμη ἀπέκτησε τὸ χάρισμα τῆς προοράσεως, τῆς διοράσεως, τῆς προφητείας καὶ θαυματουργίας. Ἐκοιμήθη σὲ ηλικία 95 ἐτῶν καὶ ἐτάφη στὸν τάφο πού εἶχε ἐτοιμάσει μόνος του. Σύντομα τιμήθηκε ὡς ἅγιος.

Μετά τὴν κοίμησή του, ἀπὸ τὰ θαυματουργὰ λείψανα του ἀνέβλυσε μύρο. Σῶζονται δύο παραλλαγές του βίου του. Γράφηκαν ἀπὸ συγχρόνους του, ἡ πρώτη τοῦ συνασκητοῦ τοῦ οσίου Νήφωνος, πού ἐγράψε καὶ ἀκολουθία του, καὶ ἡ δεύτερη τοῦ αγίου Θεοφάνη, Προηγουμένου Βατοπεδινού καὶ ἀργότερα μητροπολίτη Περιθεωρίου. Ὁ δεύτερος βιογράφος, ὅταν κάποτε ἐπισκέφθηκε τὸν ὅσιο, εἶδε τὸ ἐξῆς θαυμάσιο: «Βλέπω τὸν Ἅγιον ὅπου ὑψώθη ἀπὸ τὴν γῆν ἐπάνω εἰς τὸν ἀέρα ὑψηλά, καὶ ὡσάν αετός ὑπόπτερος ἐπέτα ἐπάνω ἀπὸ τὸ δάσος καὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας πέτρας, καὶ ἦρχετο ἐκεῖ ὅπου ἤμουν ἐγώ ...» Ἡ βιογραφία τοῦ Θεοφάνη μεταφερμένη στὴν ἀπλοελληνικὴ ἀπὸ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη ὑπάρχει στὸ Νέο Ἐκλόγιο. Ὑπάρχει καὶ τρίτη βιογραφία τοῦ ἀπὸ τὸν λῖαν ἐνάρετο Λαυριώτη ιερομόναχο Ἰωαννίκιο Κόγχουλα καὶ ἄλλη ἀπὸ τὸν ιερομόναχο Μακάριο Μακρή.

Στὸ Κυριάκο τῆς σκήτης τῆς Ἀγίας Ἄννης ὑπάρχει κώδικας τοῦ 18ου αἰῶνα με ἀκολουθία, ὑπὸ Νήφωνος ὁ πρῶτος κανόνας καὶ ὑπὸ Ἱερεμίου ὁ δεύτερος.

Τὸ 1723 τύπωσε ἀκολουθία πρὸς τὸν ὅσιο ὁ συνθέτης τῆς μητροπολίτης Ναυπάκτου Νεόφυτος. Πλήρῃ πανηγυρικὴ ἀκολουθία συνέταξε καὶ ὁ μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Με τὸν βίο του ἀσχολήθηκαν ἀρκετοί.

Μοναχοῦ Μωυσέως Ἀγιορείτου, Οἱ Ἅγιοι τοῦ Αγίου Ὄρους